

Győri Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
Bhar.I.40/2024/10.

A Győri Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Győrött, 2024. június 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A jármű önkényes elvétele büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2024. február 6. napján kihirdetett 2.Bf.67/2023/11. szám alatti ítéletét helybenhagyja. Megállapítja, hogy a vádlott jelenleg jogerős szabadságvesztés büntetést tölt a Közép-dunántúli Országos Bv. Intézetben (Baracska).

Kötelezi a vádlottat a harmadfokú eljárásban felmerült 20.710 (húszezer-hétszáz tíz) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

Indokolás:

[1] A Dunaújvárosi Járásbíróság 14.B.122/2022/7. szám alatti, 2023. február 20. napján kihirdetett ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki jármű önkényes elvételének büntetésében [Btk. 380. § (1) bekezdés] és járművezetés az eltiltás hatálya alatt vétségében [Btk. 239/B. § (1) bekezdés]. Ezért halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt 90 nap elzárásra és 3 év közötti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A Dunaújvárosi Járási Ügyészség a kiszabott büntetés súlyosításáért, Terhelt1 vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés, hosszabb tartamú közúti járművezetéstől eltiltás büntetés és mellékbüntetésül közügyektől eltiltás kiszabása végett, míg Terhelt1 vádlott elsődlegesen felmentésért, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

[3] A Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2024. február 6. napján kelt 2.Bf.67/2023/11. számú ítéletével a Dunaújvárosi Járásbíróság ítéletét megváltoztatta, a vádlottat a járművezetés az eltiltás hatálya alatt vétsége [Btk. 239/B. § (1) bekezdés] vádjától felmentette. A közúti járművezetéstől eltiltás alkalmazását valamint a büntetés halmazati jellegére való utalást mellőzte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[4] Tekintve, hogy a járművezetés az eltiltás hatálya alatt vétsége vonatkozásában ellentétes döntés született, így a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés b) pontja alapján megnyílt a másodfellebbezés lehetősége.

[5] A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[6] A Györi Fellebbviteli Főügyészség BF.67/2024/1-I. szám alatti átiratában utalt arra, hogy a vádlott és védője által bejelentett fellebbezés joghatályos. Álláspontja szerint az első és másodfokú bíróság a büntetőeljárási szabályokat az eljárása során maradéktalanul betartotta. A tényállásból a vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű és törvényes, ugyanígy az általa elkövetett bűncselekmény minősítése is. Rámutatott, hogy a joghátrány meghatározása során az eljáró bíróságok maximálisan figyelembe vették a terhelt javára szóló enyhítő körülményeket, melyeket helyesen értékelve tettarányos szankciót állapítottak meg. Erre tekintettel a fellebbviteli főügyészség a büntetés enyhítését nem tartotta indokoltnak. Hivatkozott arra, hogy a másodfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek. Ezért indítványozta, hogy az ítéletábra a törvényszék ítéletét hagyja helyben.

[7] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indoklásában a jármű önkényes elvétele büntetnének elkövetését vitatta és e körben fejtette ki álláspontját arról, hogy miért látja szükségesek védence felmentését. Erre tekintettel kérte enyhébb büntetés kiszabását.

[8] A harmadfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezésének írásbeli indokolását fenntartotta és azzal egyezően adta elő indítványát.

[9] A fellebbviteli főügyészség képviselője rámutatott, hogy a védő kérelme a fellebbezést célzó részében a fellebbezés kiterjesztése lenne, tekintettel arra, hogy korlátozott felülbírálat keretei között bírálendő el a védői fellebbezés. Hangsúlyozta, hogy a vádlott eljárás során tett nyilatkozataiból az a következtetés vonható le, hogy nem érdekelt az, hogy éppen eltiltás hatálya alatt áll-e, ezt is mutatja, hogy azóta is követett el ilyen cselekményt, melyért felelősségét meg is állapította a bíróság. A 90 nap elzárást inkább találta méltányos, mint eltúlzottan súlyos büntetésnek, azt a fokozatosság elvének is megfelelő joghátránynak ítélte. A másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[10] Terhelt1 vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a jármű önkényes elvétele büntettség vádjára alóli felmentését kérte és e körben fejtette ki érveit.

[11] A másodfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék a Dunaújvárosi Járásbíróság elsőfokú ítéletét megváltoztatta, és Terheltl vádlottat a járművezetés az eltiltás hatálya alatt vétsége vádjá alól felmentette. Erre tekintettel - az ellentétes döntés okán - a Be. 615. § (1) bekezdése, illetve a (2) bekezdés b) pontja alapján megnyílt a joghatályos másodfellebbezés lehetősége. Emiatt az ítélőtábla a Be. 620. § (1) bekezdésének II. fordulat alapján nyilvános ülésen bírálta felül a másodfokú bíróság ítéletét.

[12] A harmadfokú bíróság a felülvizsgálat során vizsgálta az ítélet azon rendelkezését a Be. 618. § (1) bekezdés a-b) pontja értelmében, melyet az elsőfokú bíróság ítéletének sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett az (1) bekezdés b) pontja alapján pedig az elsőfokú és a másodfokú bíróság eljárását arra tekintet nélkül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A 618. § (3) bekezdés a) pontja értelmében az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdés a-c) pontjában meghatározottakat, azaz hogy nem történt-e olyan, a Be. 607. § (1), a Be. 608. § (1) és a 609. § (1) bekezdésében írt eljárási szabálysértés, amely miatt az ítéletet hatályon kívül

kell helyezni, kiterjed továbbá a felülbírálat a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre is, amennyiben az adott tényállás alapján a vádlott felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének lenne helye, illetve - amennyiben az törvénysértő - helyesbíteni szükséges a cselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket is.

[13] Mindezek mellett azonban szigorú korlátját jelenti a másodfellebbezés elbírálásának, hogy a felülbírálat a fentieken kívül a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ab) alpontjára figyelemmel kizárólag a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntésre, és azon rendelkezésre terjed, terjedhet ki, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett.

[14] Erre tekintettel a felülbírálat nem terjed ki az ítéletnek a felmentő rendelkezésére, ugyanis ez ellen nem fellebbeztek. Tekintve, hogy a vádlott és a védő csak a büntetést támadta, így a harmadfokú bíróság nem vizsgálhatta a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát a másodfokú íráság által alapul vett tényállásra alapította a Be. 619. § (4) bekezdése értelmében.

[15] Az ítéltábla az elsőfokú és a másodfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezhette volna.

[16] A tényállásból a vádlott bűnösségére volt következtetés okszerű, a vádlott által elkövetett bűncselekmény minősítése törvényes.

[17] A relevanciával bíró büntetéskiszabási körülmények teljeskörűen feltárára kerültek az eljáró bíróságok által.

[18] A vádlott terhére megállapított bűncselekményt 3 évig terjedő szabadságvesztés büntetéssel rendeli büntetni a törvény, melynek felső határa a vádlott többszörös visszaesői minőségére tekintettel a Btk. 89. § (1) bekezdésben írtakra figyelemmel felével emelkedik, azaz 4 év 6 hónap.

[19] A Btk. 33. § (4) bekezdés szerint, ha a bűncselekmény büntetési tételének alsó határa nem éri el az egy év szabadságvesztést, szabadságvesztés helyett elzárás is kiszabható, melynek a Btk. 46. § (1) bekezdés alapján a legrövidebb tartama 5 nap, leghosszabb tartama 90 nap.

[20] Az ítéltábla egyetértett a másodfokú bíróság ítélete indokolásának [37] bekezdésében írtakkal a tekintetben, hogy a részleges felmentésre tekintettel szűkült a vádlott bűnösségének a köre, azonban a súlyosító tényezők enyhítő körülményekhez képest nagyobb számára és főleg jelentősebb nyomatékára figyelemmel, a büntetési célok kizárólag szabadságelvonással járó büntetés kiszabása útján elérhetők el.

[21] Terhelt1 vádlott a terhére rótt vagyon elleni bűncselekményt lopási cselekmények miatt a többszörös visszaesői minőséget megalapozó elítéltetésen túl is büntetett előéletű személyként, egyúttal a Btk. 31. § a) pont alapján különös visszaesőként valósította meg.

[22] Mindezen körülményekre tekintettel megállapítható, hogy a törvényszék által alkalmazott joghátrány – a büntetési nemen belül lehetséges maximális tartamban történő alkalmazásával – nem eltúlzottan súlyos, az arányos, szükséges és egyben elégséges büntetés, mely Terhelt1 vádlott esetében alkalmas a büntetési célok elérésére, a speciális és generális prevenciót is megfelelően biztosítja.

[23] Mindezekre tekintettel a védelem enyhítést célzó fellebbezése eredményre nem vezetett.

[24] A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek.

[25] Az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 623. § alapján - a vádlott tartózkodási helyének rögzítése mellett - helybenhagyta.

[26] A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.617.§-ra figyelemmel a Be. 613.§ (1) bekezdésén és a Be. 574.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2024. június 4.

Dr. Takácsné Dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2024. február 6. napján kihirdetett 2.Bf.67/2023/11. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. június 4.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke